

6. gr.

Djákna ber að hlýða löglegu boði yfirboðara síns.

7. gr.

Djákna ber að viðhalda þekkingu sinni og menntun eftir föngum til að geta ávallt sem best sinnt starfi sínu.

8. gr.

Djákni situr héraðsfundi í því prófastsdæmi sem hann starfar og hefur þar málfrelsi og atkvæðisrétt. Prófastur skal boða djákna prófastsdæmisins til héraðsfundar og annarra funda á vegum prófastsdæmisins eftir því sem við getur átt.

9. gr.

Biskup skipuleggur starfsþjálfun djákna. Starfsþjálfun skal felast í eftirtöldu:

1. Kynningu á djáknaþjónustu innan íslensku þjóðkirkjunnar.
2. Kynningu á starfi og skipulagi þjóðkirkjunnar.
3. Kynningu á félagslegri þjónustu ríkis, sveitarfélaga og félagasamtaka.

10. gr.

Djáknanemi skal standast faglegt mat biskups til þess að mega öðlast vígslu. Biskup skilgreinir þá þætti sem metnir eru og setur þær kröfur sem djáknanemi skal uppfylla í þessu skyni.

11. gr.

Biskup setur djáknum erindisbréf.

12. gr.

Starfsreglur þessar sem settar eru skv. heimild í 59. gr. laga um stöðu, stjórn og starfs-hætti þjóðkirkjunnar nr. 78/1997, öðlast gildi 1. janúar 1999.

Reykjavík, 10. desember 1998.

Jón Helgason
forseti kirkjuþings.

Gunnar Sveinsson
þingskrifari.

STARFSREGLUR

um meðferð kynferðisbrota innan íslensku þjóðkirkjunnar.

1. gr.

Með hugtakinu kynferðisbrot í reglum þessum er átt við kynferðislegt ofbeldi annars vegar og kynferðislega áreitni hins vegar.

Kynferðislegt ofbeldi er misnotkun á annarri manneskju þar sem gerandinn beitir eða hótar að beita ofbeldi eða þvingar þolanda á annan hátt kynferðislega. Þessi misnotkun getur verið allt frá káfi, þukli og klúru orðbragði upp í fullframið nauðgunarbrot í skilningi refsilaga.

Kynferðisleg áreitni er óvelkomin kynferðisleg hegðun sem skapar auðmýkjandi eða fjandsamlegar aðstæður til vinnu, náms eða félagslegrar samvinnu hvort sem áreitnin er líkamleg, orðbundin eða myndræn. Kynferðisleg áreitni felur í sér samskipti sem einkennast af misnotkun á valdi, styrkleika eða stöðu þar sem kynferði þolandans er í brennidepli. Það sem greinir slíka framkomu frá daðri, vinahótum og vinsamlegri stríðni er að hún er í óþökk þess sem fyrir henni verður, hún er ekki gagnkvæm og ekki á jafnréttisgrundvelli.

2. gr.

Kirkjuráð útnefnir fagráð á sviði kynferðisbrotamála. Fagráð er skipað þremur mönnum og þremur til vara er hafa sérþekkingu á kynferðisbrotum. Formaður skal vera lögfræðingur, einn ráðsmaður skal vera læknir eða sálfræðingur eða hafa sambærilega menntun og einn ráðsmanna skal vera guðfræðingur. Varamenn hvers ráðsmanns skulu uppfylla sömu skilyrði.

3. gr.

Hlutverk fagráðs er eftirfarandi:

- að tilnefna talsmenn, sbr. 4. gr. og veita þeim faglegan stuðning
- að fjalla um einstök mál sem vísað er til þess af úrskurðarnefnd eða áfrýjunarnefnd og veita henni ráðgjöf um meðferð þeirra
- að meta árangur starfsreglna og koma með tillögur til úrbóta ef með þarf
- að hafa umsjón með fræðslu um kynferðisbrot innan kirkjunnar í samvinnu við fræðsludeild kirkjunnar, sbr. 9. gr.
- að sinna forvörnum á sviði kynferðisbrota, sbr. 9. gr.

4. gr.

Kirkjuráð útnefnir til fjögurra ára í senn, á grundvelli tillagna fagráðs, sbr. 3. gr., talsmann/talsmenn þeirra sem telja sig þolendur kynferðisbrota innan kirkjunnar. Kirkjuráð ákveður fjölda talsmanna og þjónustusvæði hvers þeirra.

Hlutverk talsmanns er að vera þeim sem telur sig þolanda kynferðisbrots til ráðgjafar og stuðnings.

5. gr.

Talsmaður, að jafnaði kona, skal uppfylla eftirtalin skilyrði:

- hann skal hafa reynslu af því að vinna með þolendum kynferðisbrota
- hann skal hafa háskólamenntun sem getur nýst við verkefnið, s.s. djáknanám, félagsráðgjöf, guðfræði, hjúkrunarfræði, læknisfræði, lögfræði eða sálfræði
- hann skal hafa hlotið þjálfun á vegum kirkjunnar, sbr. 3. gr.

Talsmaður má ekki gegna öðrum störfum innan kirkjunnar.

Heimilt er kirkjuráði að víkja frá ofangreindum skilyrðum ef ógerlegt reynist að uppfylla þau.

6. gr.

Nú telur einstaklingur að hann hafi orðið fyrir kynferðisbroti, sbr. 1. gr. og skal hann þá fá aðstoð og fyrirgreiðslu hjá talsmanni. Talsmaður aðstoðar hann við að meta aðstæður og ákveða frekari aðgerðir. Talsmaður aðstoðar hann við að kæra til lögreglu og/eða leggja mál fyrir úrskurðarnefnd, sbr. 12. gr. laga um stöðu, stjórn og starfshætti þjóðkirkjunnar nr. 78/1997, ef hann óskar. Talsmaður aðstoðar hann við að finna aðra nauðsynlega hjálp og aðstoð. Talsmaður skal jafnframt upplýsa hann um þær starfsreglur þjóðkirkjunnar sem við geta átt. Eigi barn eða börn í hlut, skal talsmaður eða sá sem hefur vitneskju um ætlað

kynferðisbrot, gegna skilyrðislausri tilkynningaskyldu til hlutaðeigandi barnaverndarnefndar, sbr. 12. gr. laga um vernd barna og ungmenna nr. 58/1992.

Óheimilt er að afgreiða í söfnuði eða sóknarnefnd mál er varðar ætlað kynferðisbrot.

7. gr.

Mæli lög ekki á annan veg er talsmanni og starfsmönnum þjóðkirkjunnar skylt að gæta pagmælsku um einstök mál sem kunna að verða rekin á grundvelli starfsreglna þessara.

Um aðgang að upplýsingum um einstök mál skal farið að gildandi lögum á hverjum tíma.

8. gr.

Meintur gerandi í kynferðisbrotamálum skal talinn saklaus meðan mál hans er til meðferðar.

Skal veita honum og fjölskyldu hans stuðning eftir föngum og aðstoða hann við að finna aðra nauðsynlega hjálp.

9. gr.

Kostnaður við starfrækslu fagráðs og talsmanna, svo og annar kostnaður sem hlýst af starfsreglum þessum, skal greiddur úr kristnisjóði, samkvæmt nánari ákvörðun kirkjuráðs. Kirkjuráð ákveður við gerð fjárhagsáætlunar fyrir kristnisjóð hverju sinni, framlög til fræðslustarfs og forvarna sbr. 3. gr.

10. gr.

Starfsreglur þessar sem settar eru skv. 59. gr. laga um stöðu, stjórn og starfshætti þjóðkirkjunnar öðlast gildi 1. janúar 1999. Starfsreglur þessar skal endurskoða innan tveggja ára frá gildistöku þeirra.

Reykjavík, 10. desember 1998.

Jón Helgason
forseti kirkjupings.

Gunnar Sveinsson
þingskrifari.

REGLUGERÐ

**um breytingu á reglugerð um gerð og búnað ökutækja,
nr. 411 11. nóvember 1993.**

1. gr.

1. gr. breytist þannig:

- a. Liðir 01.13 (1) og (2), sbr. reglugerð nr. 83/1997, orðist svo:
- (1) Bifreið með leyfða heildarþyngd 3500 kg eða minna sem aðallega er ætluð til vöruflutninga, eða hefur áfestan búnað, og hlotið hefur viðurkenningu sem sendibifreið skv. EBE tilskipun nr. 70/156 með síðari breytingum, síðast með tilskipun nr. 98/14, enda hafi bifreiðinni ekki verið breytt hvað varðar fólks- eða farmrými.
- (2) Bifreið með leyfða heildarþyngd 3500 kg eða minna, sem aðallega er ætluð til vöruflutninga eða hefur áfestan búnað og er að hámarki fyrir 6 farþega og ekki hefur hlotið viðurkenningu skv. lið (1) telst vera sendibifreið ef munur á burðargetu bifreiðar og reiknaðri þyngd ökumanns og farþega er meiri en sem nemur samanlagðri þyngd farþega samkvæmt eftirfarandi: